

WYROBY PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO	NORMA BRANŻOWA	BN-63
	Pestycydy	6053-01
	Roztoczol płynny 20%	
		Grupa katalogowa X 16

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest Roztoczol płynny 20% - środek do zwalczania przędziorków roślinożernych w stadium jaj i młodych larw, stosowany w postaci emulsji wodnej.

1.2. Określenia. Roztoczol płynny 20% jest roztworem zawierającym 20% p-chlorofenylo- p-chlorobenzeno-sulfonianu w solwentnaftale z dodatkiem emulgatora. Ze względu na charakter rozpuszczalnika preparat jest łatwopalną cieczą.

Dawna nazwa: Akaricydol E-20. Nazwę tą należy stosować nadal dla produktu przeznaczonego na eksport.

1.3. Oznaczenie

ROZTOCZOL PŁYNNY 20% BN-63/6053-01

1.4. Normy związane

- PN/C-04007 Przetwory naftowe. Temperatura zapłonu. Pomiar metodą Abła-Pensky'ego
- PN/C-04505 Chemiczne badania i próby. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej. Wytyczne dla produktów ciekłych
- PN/C-04507 Chemiczne badania i próby. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej. Wytyczne ogólne
- PN/C-60008 Chemiczne badania i próby. Przyrządy do pobierania próbek. Zgłębniki do produktów ciekłych
- PN-62/C-04652 Środki ochrony roślin. Metoda oznaczania trwałości wodnych emulsji koncentratów emulgujących
- PN-60/N-79002 Znaki i znakowanie opakowań transportowych

2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Wymagania ogólne. Roztoczol płynny 20% powinien być cieczą barwy słomkowej do jasnobrunatnej, klarowną, łatwo emulgującą z wodą, nie wykazującą w roztworach wodnych, określonych przepisami stosowania, działania parzącego w stosunku do roślin.

2.2. Wymagania szczegółowe

Wymagania	
a) Zawartość p-chlorofenylo- p-chlorobenzenosulfonianu, %, w granicach	18,5±21,5
b) Temperatura zapłonu, °C, co najmniej	22,8
c) Trwałość 0,4-procentowej emulsji wodnej, godz, co najmniej ¹⁾	3
d) pH 0,4-procentowej emulsji wodnej, w granicach ¹⁾	6,5±7,5
¹⁾ 0,4-procentowej w odniesieniu do badanego preparatu, a nie substancji czynnej.	

Zjednoczenie Przemysłu Organicznego i Tworzyw Sztucznych „Erg”

Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Organicznego i Tworzyw Sztucznych „Erg” dnia 9 lipca 1963 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 28 października 1963 r. (Mon. Pol. nr 79/1963 poz. 388)

3. OPAKOWANIE I PRZECHOWYWANIE

3.1. Opakowanie. Roztwór płynny 20% należy pakować do cystern, beczek stalowych pojemności 200 l, baniek pojemności około 50 l oraz butelek 1, 0,5 i 0,25 l.

Do transportu butelki należy pakować w skrzynki z przegrodami. Beczki, bańki oraz butelki powinny być oznakowane w sposób trwały. Oznakowanie powinno zawierać: nazwę i znak wytwórni, oznaczenie wg 1.3, numer kontrolny zawierający numer partii i datę produkcji, wagę netto, obowiązujący przepis przechowywania i użycia, numer rejestru Ministerstwa Rolnictwa, cenę detaliczną, okres karencji zatwierdzony przez Ministerstwo Rolnictwa, ostrzeżenia: „Ostrożnie z ogniem”, „Przechowywać z dala od środków spożywczych, pasz i naczyń na żywność”, „Ostrożnie środek szkodliwy” oraz znak „Łatwopalne” (wg rys. 6 PN-60/N-79002).

Oznakowanie każdej partii eksportowej należy uzgadniać z eksporterem.

3.2. Przechowywanie. Roztwór płynny 20% należy przechowywać w chłodnych, przewiewnych magazynach, w temperaturze nie niższej niż 5°C, zgodnie z przepisami przechowywania materiałów łatwopalnych, z dala od środków spożywczych, pasz i naczyń na żywność.

W przypadku wykrystalizowania substancji czynnej z preparatu, przed użyciem należy przenieść go do pomieszczenia o temperaturze wyższej niż 15°C.

4. BADANIA TECHNICZNE

4.1. Pobieranie próbek. Należy stosować zasady PN/C-04507. Każda cysterna stanowi oddzielną partię do pobierania próbek. Próbkę z cysterny pobierać z trzech różnych poziomów. Przed pobraniem próbki zawartość cysterny należy wymieszać.

Wielkość partii roztworu płynnego w beczkach, bańkach oraz butelkach zależy od rodzaju opakowań wynosi w przypadku:

butelek pojemności 1, 0,5, 0,25 l	- do 2000 sztuk,
baniek pojemności 50 l	- do 5 t,
beczek pojemności 200 l	- do 5 t.

Z każdej partii podlegającej odbiorowi należy wybrać w sposób losowy w zależności od liczby opakowań w partii następującą liczbę opakowań jednostkowych do pobierania próbek.

Liczba opakowań w partii	Liczba opakowań, jaką należy wybrać do pobierania próbek
do 15	5
16 ÷ 25	7
26 ÷ 63	8
64 ÷ 160	9
powyżej 160	10

Zawartość opakowań jednostkowych przed pobraniem próbki należy dobrze wymieszać. Próbkę z cystern, beczek i balonów należy pobierać zgłębnikiem wg PN/C-60008, z butelek pipetą lub rurką szklaną. Masa próbki jednostkowej powinna wynosić w przypadku:

cysterny co najmniej 2 kg,

beczek, baniek - co najmniej 0,5 kg,

butelek pojemności 0,5 i 1 l co najmniej 0,1 kg.

Dla butelek pojemności 0,25 l należy pobrać taką liczbę opakowań jednostkowych, aby łączna masa produktu wynosiła co najmniej 500 g. Butelki należy wybrać z co najmniej trzech opakowań zbiorczych. Gdy opakowań zbiorczych jest mniej niż trzy, butelki należy pobrać z każdego opakowania zbiorczego.

Średnią próbkę laboratoryjną o masie 500 g przygotować wg PN/C-04505. Próbkę rozjemczą przechowywać w ciągu 6 miesięcy.

4.2. Wykonanie badań

4.2.1. Oznaczanie zawartości p-chlorofenylo-p-chlorobenzenosulfonianu

4.2.1.1. Odczynniki i roztwory

a) Wodorotlenek potasowy cz. 1n roztwór etanolowy przygotowany w następujący sposób: 56 ±0,1 g wodorotlenku potasowego rozpuścić w zlewce w możliwie małej ilości wody (około 60 ml). Zawartość zlewki przelać ilościowo do kolby pomiarowej pojemności 1 l, popłukać zlewkę i dopełnić kolbę do kreski alkoholem etylowym 96-procentowym rektyfikowanym.

b) Alkohol etylowy 96-procentowy.

c) Kwas solny roztwór 0,1n.

d) Purpura bromokrezolowa, 0,1-procentowy roztwór alkoholowy.

4.2.1.2. Wykonanie oznaczania. Około 1,5 g badanego Roztoczolu odważyć z dokładnością do 0,002 g. Do odważania użyć należy pipety Lungego-Reya lub ampułki szklanej.

Zważoną ampułkę z preparatem rozbić przecikiem szklanym w kolbie stożkowej pojemności 300 ÷ 500 ml, przecik spłukać 10 ml alkoholu etylowego 96-procentowego, a następnie dodać 5,0 ml 1n alkoholowego roztworu wodorotlenku potasowego.

Kolbę połączyć z chłodnicą zwrotną, umieścić na łaźni wodnej, a następnie utrzymywać w stanie lekkiego wrzenia przez okres 90 min. Po tym czasie zawartość kolby schłodzić, dodać 10 ml alkoholu etylowego 96-procentowego, 1 ml 0,1-procentowego alkoholowego roztworu purpury bromokrezolowej, a następnie odmiareczkować nadmiar wodorotlenku potasowego 0,1n roztworem kwasu solnego, aż do uzyskania zabarwienia żółtego poprzez zabarwienie fioletowe i zielone. Ponieważ otrzymana barwa cofa się, roztwór należy miareczkować energicznie mieszając i odczekać około 2 min, aż do uzyskania trwałego żółtego zabarwienia z lekkim odcieniem zielonkawym.

Jednocześnie należy przeprowadzić miareczkowanie ślepej próbki sporządzonej w taki sam sposób jak próbka badana, z pominięciem odważki badanego produktu.

Zawartość p-chlorofenylo-p-chlorobenzeno-sulfonianu X obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{(V - V_1) \cdot 0,03032 \cdot 100}{G} = \frac{(V - V_1) \cdot 3,032}{G}$$

w którym:

V - objętość ściśle 0,1n kwasu solnego zużytego do miareczkowania ślepej próby, ml,

V₁ - objętość ściśle 0,1n kwasu solnego zużytego do miareczkowania próbki badanej, ml,

G - odważka badanego produktu, g,

0,03032 - ilość p-chlorofenylo-p-chlorobenzenosulfonianu odpowiadająca 1 ml ściśle 0,1n roztworu kwasu solnego, g,

4.2.1.3. Wynik. Za wynik należy przyjąć średnią arytmetyczną co najmniej dwóch oznaczeń różniących się najwyżej o 0,6.

4.2.2. Oznaczanie temperatury zapłonu przeprowadzić wg PN/C-04007.

4.2.3. Oznaczanie trwałości emulsji przeprowadzić wg PN-62/C-04652 stosując 0,4-procentową emulsję wodną. Do przygotowania emulsji o tym stężeniu należy odmierzyć 0,4 ml badanego preparatu. Po 3 godz stania w spokoju w warunkach określonych w PN-62/C-04652 emulsja powinna być jednolita.

Dopuszcza się w tym czasie wydzielanie na powierzchni śladów oleistych zanieczyszczeń oraz częściowe zagęszczenie ustępujące po kilkukrotnym lekkim skłóceniu. Niedopuszczalne jest całkowite zagęszczenie i rozłożenie emulsji.

4.2.3. Oznaczanie kwasowości pH emulsji. Sporządzić emulsję wodną jak w 4.2.2 i oznaczyć jej kwasowość pehametrem. Sposób pomiaru zależny jest od typu używanego przyrządu.

K O N I E C